

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/255/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214204858
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4214204858.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o. IČO: 35 XXX 803 so sídlom Bratislava ul. Pajštúnska 5, v konaní zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska 5, proti odporcovi: I. E., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, o zaplatenie 5441,94 Euro s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .
Súd žalovanému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Dňa 13.3.2014 žalobkyňa súdu doručila žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť jej 5441,94 Euro ako aj úrok z omeškania v sume 207,18 Euro a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5441,94 Euro za čas od 5.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že jej právny predchodca dňa 15.5.2008 uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX a na základe tejto zmluvy mu poskytol úver . Žalovaný sa zaviazal tento úver splácať mesačných splátkach tak, ako to vyplýva zo zmluvy. Túto povinnosť však si nesplnil, preto vznikla sporná pohľadávka , ktorá predstavuje neuhradené splátky v počte 98 celkom v sume 5441,94 Euro . Uplatnila si aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok do splatnosti ďalšej splátky a od 21.3.2010 do zaplatenia celej neuhradenej sumy . V žalobe ďalej uviedla, že dlh vyplývajúci z tejto zmluvy pôvodný veriteľ jej postúpil a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012.

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 9.6.2015 6C/255/2014 -80 žalobu v celom rozsahu zamietol, keď mal za to, že uplatnený nárok je premlčaný. V dôsledku odvolania žalobkyne tento rozsudok konajúceho súdu bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 23.3.2016 č.k. 5Co/934/2015-109a vec bola vrátená na ďalšie konanie .Odvolací súd záver konajúceho súdu o premlčaní uplatneného práva považoval za nesprávny a predčasný a odôvodnenie rozsudku považoval za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov .

2/ Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktorom vykonal dokazovanie v rozsahu navrhnutom stranami sporu.

3/ Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu ohľadom otázky premlčania. K otázke postúpenia pohľadávky má žalobca za to, že v tomto spore je na základe zmluvy o postúpení pohľadávok aktívne vecne legitimovaný, žalobca taktiež zastáva názor, že ustanovením § 92 ods.8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Čo sa týka výkladu tohto ustanovenia už zo systematického zaradenia tejto normy je zřejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých

nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Poukázal aj na dôvodovú správu a komentár k zákonu o bankách. Z daného ustanovenia nevyplýva, že by podmienky v ňom uvedené podmieňovali platnosť postúpenia pohľadávky ako právneho úkonu. Ak by však súd zastával opačný názor a teda, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca zastáva názor, že následok takéhoto porušenía povinnosti nemožno spájať s občiansko-právnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Jediný možný následok v prípade dokázania porušenía povinnosti vyplývajúcej z predmetnej normy by mohol nastať v rámci administratívnej zodpovednosti zo strany Národnej banky Slovenska voči bankovému subjektu (s poukazom na názor doc. Dr. Kristiána Cacha , publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, ktorý zastáva rovnaký názor) . Ďalej poukázal v tejto problematike na súčasnú rozhodovaciu prax krajských súdov, konkrétne Krajského súdu v Prešove - 11Co206/2015, 9Co145/2015, 11Co11/2015 zo dňa 5.10.2016. Vo všetkých citovaných rozhodnutiach, s poukazom na obdobný charakter sporu , na rovnakého žalobcu a na totožné postúpenie pohľadávok vyjadril krajský súd názor aj s poukázaním na rozhodnutia Ústavných súdov Českej republiky taktiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky a v ktorých konštatoval, že pre výklad daného ustanovenia je potrebné aplikovať výklad, ktorý nezakladá neplatnosť právneho úkonu pred výkladom, ktorý takýto právny úkon zneplatňuje. Poukázal na vyjadrenia žalovaného, z ktorých vyplýva, že žalobcov nárok uznáva čo do dôvodu a výšky, a preto z opatrnosti navrhol, aby súd postupoval v zmysle § 282 CSP. V prípade úspechu si žalobca uplatňuje aj nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4/ Žalovaný na pojednávaní dňa 10.2.2017 uviedol , že sa pridrižiava tých skutočností, ktoré uviedol v doterajšom priebehu konania. Iné nové skutočnosti neuviedol. V súčasnosti by mohol veriteľovi vykonať splátky maximálne mesačne v sume 40,- Euro. Výška jeho príjmu aj v súčasnosti je v takej výške, ako o tom predložil potvrdenie v predchádzajúcom priebehu konania. Je ženatý, v ich spoločnej domácnosti s manželkou sa vychovávajú dve deti (spoločné nar. 18.11.2007 a dieťa manželky nar. 30.5.1998). V predchádzajúcom priebehu konania uviedol, že s právnym, predchodcom žalobkyne uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere. Dohodnuté splátky riadne splácal až do apríla 2009 (naposledy splátku zaplatil v apríli 2009). Od tej doby žiadnu splátku nevykonával a to preto, lebo musel zmeniť zamestnanie. Jeho finančná situácia mu nedovoľovala, aby dohodnuté splátky vykonal. Nespochybnil tvrdenie žalobkyne ohľadne splátok, ktoré sa mali vykonať od 20.3.2010 do 20.4.2018. Keď mu žalobkyňa oznámila že vyhlásila mimoriadna splatnosť celého úveru , telefonicky sa nakontaktoval so žalobkyňou , snažil sa dohodnúť na splátkach, ale žalobkyňa trvala na tom, aby splátky vykonal minimálne v sume 50 až 60 Euro, čo nebolo v jeho finančných možnostiach , preto ani po vyhlásení mimoriadnej splatnosti nevykonával žiadne splátky.

5/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsah zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.5.2008 z č.l. 4, VOP pôvodného veriteľa z č.l. 5 a nasl., oznámenie pôvodného veriteľa zo dňa 16.10.2012 o postúpení pohľadávky z č.l. 21, výzva žalobcu z č.l. 22 zo dňa 16.10.2012 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zmluvy o postúpení pohľadávky 27.9.2012 z č.l. 23 a nasl. , príloha č.1 ku zmluve o postúpení pohľadávky z č.l. 32. a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6/ Žalovaný (ako dlžník) a Slovenská sporiteľňa a.s. IČO 00 151 653 (ako veriteľ) dňa 15.5.2008 uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX . Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanému úver v sume 110 000 Sk. Tento úver sa žalovaný zaviazal veriteľovi vrátiť v mesačných splátkach po 1673 Sk a mal vykonať 119 splátok. Dňa 27.9.2012 žalobkyňa ako postupca uzatvorila zmluvu o postúpení (aj) spornej pohľadávky so Slovenskou sporiteľňou a.s. IČO 00 151 653 . Listom zo dňa 16.10.2012 žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť sporného úveru. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2012 vyplýva , že počet dní omeškania je 1244 (a to ku dňu 27.9.2012) a dátum poslednej úhrady je 20.4.2009 .

7/ Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014)

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. §-u 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách , ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa §-u 7 ods.1 zákona o bankách udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

8/ Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný spotrebiteľskú zmluvu o splátkovom úvere uzavrel s bankou . Žalobkyňa , ktorá nie je bankou , v tomto konaní sa domáha plnenia z tejto spotrebiteľskej zmluvy dôvodiac, že sporné právo nadobudla na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. V prejednávanej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, preto súd podľa CSP dokazovanie môže vykonať nielen v rozsahu navrhnutom stranami sporu , práve v rámci súdnej ochrany spotrebiteľa . Súd teda skúmal aktívnu legitimáciu žalobkyne v tomto spore , teda skúmal, či právo uplatnené v tomto konaní žalobkyňa nadobudla v súlade so zákonom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok 27.9.2012.

Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Z dokazovania vyplynulo, že pôvodný veriteľ (banka) nezosplatnila celý úver pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok . Žalobkyňa nepreukázala, či a kedy jej Národná banka Slovenska udelila povolenie na poskytovanie a správu nezosplatnených úverov .

Na základe vyššie uvedených súd dospel k záveru, že absentuje aktívna vecná legitimácia žalobkyne , keďže zmluvu o postúpení pohľadávok súd považuje za neplatnú s odôvodnením, že bez povolenia NBS na poskytovanie a správu nezosplatnených úverov žalobkyne nemohol byť postúpený takzvaný živý úver, keďže nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa zákona o bankách potrebné bankové povolenie podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách. Zároveň teda ani nemôže vyhlasovať ich mimoriadnu splatnosť, keďže nemá oprávnenie na ich poskytovanie. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalobkyňou súd považuje za právne neúčinné. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú obchodnú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní.

Žalobkyňa nepreukázala, že jej právny predchodca vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal ani to, že na ňu boli postúpené len splatné splátky úveru. Treba dodať, že právny predchodca žalobkyne je oprávnený postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale to by musel úverový vzťah ukončiť (vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) a následne v súlade so zákonom môže postúpiť aj osobe, ktorá nie je bankou.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd dodáva, že nepovažuje za dôvodný argument žalobkyne o tom, že jediný možný následok v prípade dokázania porušenia povinnosti vyplývajúcej z ust. §-u 9 ods.8 zákona o bankách by mohol nastať v rámci administratívnej zodpovednosti zo strany Národnej banky Slovenska voči bankovému subjektu. Predmetom tohto konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách). Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v podstate poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku.

9/ O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 257 CSP a v konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože ten uviedol že nežiada priznať náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6 PSČ 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).